

Filipeni Lecția 1

Bucurați-vă! Filipeni 1:1-2

Epistola lui Pavel către filipeni, scrisă pe când era în închisoare, este epistola bucuriei. E uimitor să constați că Pavel era prizonier pe când le scria prietenilor săi din Filipi. În ciuda faptului că era prizonier, el își găsea bucuria în Domnul. Acest lucru era posibil deoarece bucuria sa depindea de Isus, nu de circumstanțele în care se afla. Și noi putem avea această bucurie, indiferent cât de dificile ar fi circumstanțele în care ne aflăm.

În această scrisoare, Pavel explică un secret important al vieții creștine: pentru a trăi bine viața creștină, avem nevoie de mentalitatea lui Cristos”. Atunci când avem mentalitatea lui Cristos, El devine izvorul puterii și bucuriei noastre și, ca urmare, în loc să trăim întristați și înfrânți, și noi putem trăi bucuroși și victorioși.

Autorul

Pavel scrie această carte credincioșilor din Filipi, partenerii lui în răspândirea evangheliei. Dumnezeu l-a ales pe Pavel pentru a duce neamurilor vestea bună despre Isus. Deși Pavel era un evreu deosebit de bine educat religios, viața lui nu a fost schimbată de educația primită. Viața lui s-a schimbat pentru totdeauna în urma întâlnirii personale cu Isus (Faptele apostolilor 9). Lui Pavel, Isus i se descoperă foarte personal și dramatic și îl cheamă să ducă vestea bună neamurilor. În ciuda costului fizic, financiar și emoțional uriaș, Pavel străbate lumea zilor sale predicând vestea bună.

Data

Mulți teologi consideră că Pavel scrie Filipeni în jurul anilor 60 d.C., pe când era închis în Roma. Pavel fusese arestat datorită credinței sale în Isus și aștepta să fie judecat de Cezar, riscând condamnarea la moarte. Deși Pavel nu știa ce îi rezervă viitorul, viața lui era caracterizată de bucurie.

Legătura dintre Pavel și filipeni

Pavel a predicat vestea bună în timpul celor trei călătorii misionare. În cea de-a doua călătorie misionară, împreună cu tovarășii lui, Pavel a străbătut coasta răsăriteană a Mediteranei. În Listra, l-au întâlnit pe Timotei (Fapte 16:1-3), care li s-a alăturat în călătorie. Planul lor era să călătorească în Asia mică (regiunea asiatică a Turciei, însă Dumnezeu le-a schimbat traseul. El i-a dat lui Pavel o viziune în care un macedonean îl implora: Vino și ajută-ne în Macedonia” (16:9). Ca urmare, Pavel și tovarășii lui au navigat la Filipi. Filipi era o colonie romană (16:12), centru comercial amplasat în nordul Macedoniei (în Grecia de azi). Filipi se afla pe ruta comercială care lega răsăritul de apus.

În ziua sabbatului, Pavel și prietenii lui s-au îndreptat spre malul râului. Acolo se întâlneau câteva femei pentru rugăciune, printre care și Lidia, o femeie care avea o afacere prosperă. Ea, împreună cu membrii casei ei, au fost printre primii urmași ai lui Isus în Filipi. Deși nu era caracteristic culturii din acea vreme, femeile erau proeminente în biserica primară. Pavel le-a primit cu entuziasm ca parteneri în Împărăție, ridicându-le la rang de cinste.

În timp ce locuia în Filipi, Pavel a scos un demon dintr-o roabă de etnie greacă. Dacă până atunci tânăra adusese stăpânilor ei o mulțime de bani prin ghicitoriile ei, odată cu alungarea demonului, tânăra a rămas fără putere. Stăpânii ei s-au mâniat pe Pavel și l-au târât în fața dregătorilor (Fapte 16:19-24). Pavel și Sila au fost bătuti cu asprime și închiși. La miezul nopții,

chiar dacă, picioarele le erau legate în butuci, ei au fost întăriți prin rugăciune. Chiar și în întunericul închisorii, plini de bucuria Domnului, cei doi cântau înnuri.

Gândește-te la ce poate face Dumnezeu atunci când ne rugăm. Pavel și Sila au suferit fizic mult pentru Cristos. În loc să își plângă de milă, însă, cei doi s-au rugat. În timp ce își aduceau îngrijorările înaintea lui Dumnezeu, El i-a umplut cu pacea Lui care întrece orice pricepere (Filipeni 4:6). În loc să fie descurajați și deprimați, Dumnezeu i-a întărit pe Pavel și Sila, în mod supranatural, ca să se bucure. El poate face același lucru și pentru tine când îi dai Lui problemele și îngrijorările tale.

Un cutremur a zguduit dintr-odată închisoarea și i-a eliberat. Paznicul era pe cale să își ia viața, convins fiind că romanii l-ar fi ucis oricum, în cazul în care ar fi evadat vreun prizonier. Pavel l-a înștiințat însă pe paznic că toți prizonierii sunt în închisoare. În cele din urmă paznicul închisorii a stat de vorbă cu Pavel și, înainte de zorii zilei, atât el cât și întreaga sa familie au devenit creștini și au fost botezați. Ulterior, Pavel și Sila au fost invitați în casa lui, unde au mâncat și s-au închinat împreună. Dregătorii i-au eliberat pe Pavel și Sila și le-a cerut să părăsească cetatea. După ce au vizitat casa Lidiei ca să încurajeze noii creștini, au plecat spre Tesalonic.

Pavel a rămas atașat de biserica din Filipi. Cu ocazia șederii lui îndelungate în Efes, Pavel l-a trimis pe Timotei să viziteze bisericile Macedoniene. În Fapte 20:1-2 citim că Pavel însuși le-a vizitat, inclusiv biserica din Filipi, în timp ce se îndrepta spre Corint. Înainte de ultima sa călătorie la Ierusalim, Pavel a vizitat din nou biserica din Filipi și a sărbătorit împreună cu ei Paștele.

Filipenii aveau un loc special în inima lui Pavel. Lidia l-a primit în casa ei, iar temnicerul și familia sa erau nespuse de bucuroși de Pavel, deoarece el i-a ajutat să îl cunoască pe Isus. Ba mai mult, filipenii l-au sprijinit financiar pe Pavel în timp ce se afla în Tesalonic și în perioada în care a fost închis în Roma.

Salutări prietenești

Pavel își începe epistola intitulându-se *“robi”*. El și Timotei aparțineau lui Isus, care i-a răscumpărat murind pe cruce, ca să plătească plata păcatelor lor. Pavel scrie această scrisoare *“tuturor sfinților în Cristos Isus din Filipi”* (Filipeni 1:1). Cuvântul grecesc pentru *“sfinți”* ἁγίοις înseamnă pus deoparte cu un anumit scop—în acest caz pentru scopul specific al lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la faptul că Pavel se prezintă pe sine în celelalte epistole ale lui ca apostol. În scrisoarea adresată filipenilor, el folosește însă cuvântul grecesc *“rob”* sau *“sclav”*. Acest cuvânt avea o rezona puternică în auzul filipenilor, care trăiau într-o colonie romană. Ei știau că înseamnă să fii înrolat în slujba romanilor. Conotația cuvântului *“rob”* sau *“sclav”* implica umilință și supunere. Ca urmare, atunci când Pavel se prezintă ca rob al lui Isus Cristos, filipenii înțeleg bine poziția pe care și-o asumă el. Pavel și Timotei erau înrolați în slujba lui Isus Cristos—nu cu forța, ci în baza consacrării benevole, din toată inima, Domnului lor

Pavel adresează creștinii din Filipi cu salutul lui tradițional: *Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos!* (1:2). χάρις, cuvântul grecesc pentru har înseamnă bunăstare și favoare nemeritată. ειρήνη, cuvântul folosit pentru pace implică plinătate și sănătate a inimii și minții. În înțelegerea biblică, pacea este mai mult decât absența războiului: implicând bunăstare interioară în ciuda circumstanțelor. Prin harul Lui, Dumnezeu împuternicește creștinii ca să poată trăi vieți bucuroase și semnificative în armonie cu El și cu cei din jur.

Personalizează **ADEVĂRUL!**

Chiar și în închisoare, Pavel era plin de bucuria pe care a aflat-o doar în Cristos. Adesea suntem tentați să credem că am fi mult mai bucuroși dacă s-ar schimba circumstanțele în care ne aflăm. Pavel ne învață însă că bucuria autentică are de a face cu găsirea plăcerii în Cristos și că nu depinde de circumstanțele exterioare.

Există “închisori” în viața ta-circumstanțe, presiuni, responsabilități, obiceiuri în care te simți încarcerat, sau pe care ai vrea să le schimbi? Cum crezi că ar trata Pavel “închisoarea” în care te afli? Unde ar găsi el bucurie? Cum ai putea să o simți și tu?
